

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6C/343/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514207514
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Škrabáková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2514207514.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Škrabákovou v spore žalobcu: SATRO s. r. o., so sídlom Hodonínska 25, 841 03 Bratislava, IČO: 31 335 161, zastúpený: STANO a partneri s. r. o., so sídlom Nám. 1. mája 16, 811 06 Bratislava, IČO: 36 869 571 proti žalovanému: J. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. M. XXXX/X, XXX XX J. o zaplataenie 156,40 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti o zaplataenie sumy 79,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 79,- Eur od 01.02.2013 z a m i e t a.

II. Žalovanému súd náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.10.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 156,40 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 156,40 Eur od 01.02.2013 do zaplataenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.06.2011 bola medzi žalobcom ako prevádzkovateľom retransmisie a žalovaným uzatvorená Zmluva o poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. 331000133, predmetom ktorej bolo zriadenie a prevádzkovanie služieb televíznych káblových rozvodov. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné podmienky spoločnosti žalobcu a cenník. Žalovaný si podľa zmluvy zvolil mesačné platby, pričom za zvolený programový balík - „Digitálna televízia (MINI+KLASIK)“ mal uhrádzať sumu 12,90 Eur mesačne. Okrem toho boli žalovanému poskytnuté do výpožičky zariadenia Digitálny príjmač SATRObox a dekódovacia karta. Vzhľadom na to, že žalovaný neuhrádzal žalobcovi cenu za poskytované služby, dňa 13.06.2013 pristúpil žalobca k odstúpeniu od Zmluvy v zmysle bodu 5.5 c, Všeobecných podmienok. Žalovaný sa pri uzatvorení zmluvy zaviazal nevykonať žiaden úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy (článok III. Zmluvy), žalobca je na základe tohto oprávnený účtovať si zmluvnú pokutu vo výške 331,94 Eur. Nakoľko by súd mohol namietat' neúmernosť predmetnej zmluvnej pokuty, žalobca požaduje touto cestou len zmluvnú pokutu vo výške samotnej istiny, resp. dlžnej čiastky za poskytnutú službu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vznikol žalobcovi nárok na uhradenie týchto platieb: poplatok za obdobie od 01.11.2012 do 31.01.2013 3x12,94 Eur - 38,70 Eur, zmluvná pokuta za nedodržanie viazanosti 331,94 Eur krátená na výšku istiny - 38,70 Eur, náhrada hodnoty za zariadenie dekódovacia karta - 20,- Eur, náhrada hodnoty za zariadenie dekóder SATRObox (fortis) - 59,- Eur.

3. Súd vo veci samej vyhlásil dňa 11.11.2015 rozsudok č. k. 6C/343/2014 - 46, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 38,70 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne z dlžnej sumy od 01.02.2013 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok III.)

4. Na základe žalobcom podaného odvolania vec preskúmal Krajský súd v Trnave, ktorý rozsudkom č. k. 10Co/210/2016 - 94 zo dňa 05.04.2017, právoplatným dňa 31.05.2017, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej vo výške 38,70 Eur s 5,75%-ným ročným úrokom z omeškania od 01.02.2013 do zaplataenia potvrdil a v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej vo výške 79,- Eur s 5,75%-ným ročným úrokom z omeškania od 01.02.2013 do zaplataenia a v časti trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. V zmysle predmetného rozsudku Krajského súdu v Trnave povinnosťou súdu prvej inštancie bolo v ďalšom konaní posúdiť a prejednať nárok žalobcu na základe opisu rozhodujúcich skutočností uvádzaných nielen v žalobe, ale aj v jej doplneniach a podaniach vymedzujúcich predmet konania a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Žalobca už v návrhu uviedol, že žiada o náhradu hodnoty dekódovacích zariadení a dekódovacích kariet, v dôsledku ich nevrátenia žalovaným, s poukazom na jeho zmluvný a zákonný záväzok tak učiniť, vymedzil rozhodujúce skutočnosti, ktorými odôvodnil svoj nárok, ktorý je potrebné subsumovať pod relevantné ustanovenia právnych noriem.

6. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

7. Podľa § 297 veta druhá písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú z dôvodu nečinnosti žalovaného sporné a hodnota sporu bez príslušenstva je 79,- Eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 08.01.2017.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21.02.2018, bez prítomnosti strán sporu, resp. ich zástupcov.

11. Súd prvej inštancie riadiac sa intenciami odvolacieho súdu vo veci opätovne riadne konal a rozhodol, prihliadajúc aj na tvrdenia žalobcu v podanom odvolaní.

12. Predmetom konania po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/210/2016 - 94 zo dňa 05.04.2017 zostal nárok žalobcu na zaplataenie sumy 79,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 79,- Eur od 01.02.2013 do zaplataenia titulom náhrady hodnoty za zariadenie dekódovacia karta vo výške 20,- Eur a náhrady hodnoty za zariadenie dekodér SATRObox (fortis) vo výške 59,- Eur.

13. V žalobe žalobca ohľadom uplatneného nároku na náhradu hodnoty za predmetné zariadenia uviedol, že žalovanému boli vyššie uvedené zariadenia poskytnuté do výpožičky a že mu vznikol nárok na ich uhradenie.

14. V odvolaní žalobca uviedol, že žalobou požadoval náhradu hodnoty zariadení poskytnutých žalovanému do výpožičky, a to digitálneho prijímača Fortis FC 7144 výrobné číslo ST1141C78001889 a dekódovacej karty SC-02 č. 1709027328. Uvedené komponenty mal žalovaný len vypožičané a napriek ukončeniu zmluvy ich nevrátil. Je základnou povinnosťou dlžníka vrátiť jemu nepatriace zariadenie. Žalovaný predmetné zariadenia nevrátil, preto žalobca formálne správne označil svoju pohľadávku ako náhradu hodnoty zariadenia. V tomto prípade ide o drahé zariadenia, ktoré žalobca poskytne po vrátení do výpožičky ďalej, pričom pri ich nevrátení dochádza ku škode jednak z toho, že sa žalobcovi nevráti hodnota zariadenia, ďalej ušlý zisk za poskytovanú službu, ktorú by poskytol ďalej inému účastníkovi, ale nemohol a napokon ďalšia strata, keď žalobca musí ďalšiemu užívateľovi takéto zariadenie kúpiť

od dodávateľa nanovo odhliadnuc od skutočnosti, že žalovaný môže nerušene užívať a sledovať niektoré televízne programy na nevrátených zariadeniach žalobcu aj naďalej. Podľa Všeobecných podmienok žalobcu na poskytovanie služieb televíznych káblových rozvodov účastník sa zaväzuje platiť poskytovateľovi za poskytovanie služieb cenu podľa platného cenníka a plniť všetky ďalšie povinnosti tak, ako sú vymedzené v zmluve. Účastník je povinný zaplatiť cenu za poskytovanie služieb a po ukončení platnosti zmluvy vrátiť jemu poskytnuté zariadenia žalobcovi. Predmetom podnikania žalobcu je poskytovať služby retransmisie a služby prístupu do sietí internet a SATROnet, ktoré nie je možné bez zariadení na to určených. Tým, že žalovaný nevrátil vypožičané zariadenia, ktoré žalobca mohol v prípade splnenia si povinnosti prenajať ďalšiemu klientovi, vznikla škoda žalobcovi tak vo výške skutočnej škody (hodnoty prenajatých zariadení), ale aj v podobe ušlého zisku, ktorý by žalobca dosiahol v prípade, ak by uzavrel zmluvu s ďalším klientom, ktorému by mohol prenajať predmetné zariadenia.

15. Podľa Cenníka zmluvných pokút za zariadenia a príslušenstvo prenechané do užívania formou výpožičky, nájmu a zábezpeky, platného od 09.01.2014, ktorý žalobca pripojil k žalobe, cena digitálneho prijímača SATRObox SD USB PVR je 59,- Eur a cena dekódovacej karty CONAX je 20,- Eur.

16. Podľa Interného cenníka zariadení, ktorý žalobca pripojil k odvolaniu, cena digitálneho prijímača SATROBOX SD USB PVR (FORTIS FC 7144) je 59,- Eur a cena dekódovacej karty CONAX (SC-02 A SC-03) je 20,- Eur.

17. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

18. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

19. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

20. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

21. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

22. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe v zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 79,- Eur nie je možné vyhovieť a preto ju ako nedôvodnú zamietol.

23. Sumu 79,- Eur, ktorú si žalobca uplatnil ako hodnotu za nevrátenú dekódovaciu kartu v sume 20,- Eur a za nevrátený dekodér v sume 59,- Eur súd žalobcovi nepriznal. Zo samotnej žaloby nebolo zrejmé, či si tento nárok žalobca uplatňuje ako zmluvnú pokutu ako to vyplýva z cenníka zmluvných pokút pripojeného k žalobe alebo ako náhradu škody. Po pôvodnom právnom posúdení tejto sumy súdom ako zmluvnej pokuty žalobca v odvolaní namietol, že by išlo o zmluvnú pokutu. V odvolaní žalobca uviedol, že požadoval náhradu hodnoty zariadení, pričom súd danú terminológiu prekvalifikoval ako zmluvnú pokutu. Dôvodil, že žalovaný predmetné zariadenia nevrátil a žalobca preto formálne správne označil svoju pohľadávku ako náhradu hodnoty zariadenia. Až v odvolaní teda žalobca špecifikoval svoj uplatnený nárok na náhradu hodnoty za predmetné zariadenia ako škodu, ktorá mu mala vzniknúť tým, že žalovaný mu nevrátil vypožičané zariadenia, a to vo forme skutočnej škody ako aj ušlého zisku.

24. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca až v podanom odvolaní prvýkrát produkoval skutkové tvrdenia, ktorými si nárok na náhradu hodnoty zariadení uplatňuje ako náhradu škody. Je evidentné, že žalobca žalobu riadne neodôvodnil pokiaľ ide o žalobou uplatnenú náhradu hodnoty za predmetné zariadenia, ktorej v žalobe venoval jednu až dve vety, keď uviedol len, že žalovanému boli poskytnuté do výpožičky zariadenia Digitály prijímač SARObox a dekódovacia karta. Bez ďalšieho opisu skutkového stavu v

závere žaloby uviedol žalobca len to, že mu vznikol nárok na uhradenie platieb: náhrada hodnoty za zariadenie dekódovacia karta 20,- Eur a náhrada hodnoty za zariadenie dekodér SATRObox (fortis) 59,- Eur. K tomu doložil len fotokópiu Zmluvy č. 331000133 zo dňa 15.10.2008, Všeobecné podmienky spoločnosti SATRO s. r. o. na poskytovanie elektronických komunikačných služieb - služieb retransmisie a služieb prístupu do sietí internet a SATROnet, odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní elektronických komunikačných služieb zo dňa 13.06.2013, Cenník zmluvných pokút platný od 09.01.2014, Cenník služieb a kanálový raster platný od 01.11.2012. Na výzvu súdu žalobca predložil Inštalačný a preberací protokol. K odvolaniu žalobca priložil Interný cenník zariadení (bez uvedenia jeho časovej platnosti na rozdiel od cenníka pripojeného k žalobe). Vychádzajúc z obsahu žaloby, v nej uvádzaných skutkových tvrdení a k nej priložených listinných dôkazov dospel súd k záveru, že žalobca konal v priebehu procesu zmätočne na podklade nedostatočne odôvodnenej žaloby s poukazom na vtedy platný a účinný Občiansky súdny poriadok (§ 79 ods. 1 a 2 OSP), keď ani nedoložil také dôkazy, ktoré by preukazovali jeho skutkové tvrdenia, teda ním v odvolaní mienený nárok na náhradu škody. Nedoloženie listinných dôkazov k žalobe preukazujúcich nárok žalobcu na náhradu škody je zrejme dôsledkom toho, že žalobca nárok na náhradu škody v samotnej žalobe ani netvrdil (súd si to podľa neho mal vyvodiť sám z pojmu náhrada hodnoty zariadení).

25. Podľa obsahu žaloby teda vôbec nie je zřejmé, vzhľadom na aké skutočnosti mal žalobcovi vzniknúť nárok na náhradu hodnoty zariadení - dekódovacej karty a dekodéra. Bez bližšieho zdôvodnenia k žalobe žalobca doložil Cenník zmluvných pokút platný od 09.01.2014, v ktorom v bode 1. „Zmluvné pokuty za zariadenia a príslušenstvo prenechané do užívania formou výpožičky, nájmu a zábezpeky“ sa o. i. uvádza cena digitálneho prijímača SATRObox SD USB PVR 59,- Eur a cena dekódovacej karty CONAX 20,- Eur a v bode 2. „Náhrada škody“ sa uvádza, že v prípade neodstrániteľného poškodenia zariadenia alebo príslušenstva poskytovateľ pri vrátení zariadenia alebo príslušenstva účtuje náhradu škody vo výške zodpovedajúcej nákladom, ktoré je potrebné vynaložiť na opravu tohto zariadenia alebo príslušenstva. Nie je zřejmé, na dôkaz čoho vlastne žalobca tento cenník doložil, keďže písomnú dohodu o zmluvnej pokute podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ani netvrdil a ani nedoložil, a ohľadom prípadného nároku na náhradu škody neuviedol v žalobe žiadne skutkové tvrdenia a žalobu v tomto smere ani neformuloval. Uvedené však platí naďalej aj po podanom odvolaní, ktoré tieto nedostatky neodstraňuje.

26. K námietke žalobcu v podanom odvolaní, že on formálne správne označil svoju pohľadávku ako náhradu hodnoty zariadenia a nie zmluvnú pokutu tak, ako to podľa neho súd prekvalifikoval a nesprávne interpretoval, súd uvádza, že z Cenníka zmluvných pokút platného od 09.01.2014 jednoznačne vyplýva, že v prípade nevrátenia zariadenia, resp. príslušenstva, je poskytovateľ oprávnený účtovať účastníkovi zmluvnú pokutu podľa uvedenej tabuľky v bode 1. Cenníka. Náhrada škody vymedzená v bode 2. Cenníka sa uplatňuje len v prípade odstrániteľného poškodenia zariadenia alebo príslušenstva, kedy si poskytovateľ pri vrátení zariadenia alebo príslušenstva účtuje náhradu škody vo výške zodpovedajúcej nákladom, ktoré je potrebné vynaložiť na opravu tohto zariadenia alebo príslušenstva. Navyše zo Zmluvy o poskytovaní služieb TKR zo dňa 15.10.2008 vyplýva (bod VI. zmluvy), že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú okrem iného aj Cenník služieb poskytovateľa platný v čase uzavretia zmluvy. V bode VI. zmluvy teda absentuje Cenník zmluvných pokút. Z tohto je jednoznačne preukázané, že žalovaný ako spotrebiteľ ani nebol s takýmto cenníkom oboznámený a tento cenník ani nebol súčasťou zmluvy. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalobca podal žalobu s nedostatočne opísaným skutkovým stavom a tvrdeniami, ku ktorej nepripojil listiny preukazujúce jeho oprávnenie na zaplatenie sumy 79,- Eur, ktorá má predstavovať náhradu hodnoty zariadení vypožičaných žalovanému. K uvedenému je potrebné uviesť, že žalobca si dostatočne nespĺnil jednak svoju povinnosť tvrdenia a následne ani dôkaznú povinnosť. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15. decembra 2011, sp. zn. 3Cdo/108/2011). Žalobca, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou ako právny zástupcom, si nespĺnil ani túto elementárnu povinnosť a následne v odvolaní poukazoval na to, že súd pozná právo, keď uviedol, že aj keby žalobca nesprávne požadoval náhradu zmluvnej pokuty ako titul vrátenia zariadení, tak súd podľa zásady iura novit curia, mal skúmať nárok žalobcu z iného dôvodu.

27. Na podporu svojich záverov uvedených vyššie súd odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 04.05.2017, sp. zn. 7Co/505/2016 v obdobnej veci.

28. Vzhľadom na viazanosť súdu prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu, súd prvej inštancie posúdil nárok aj na základe opisu skutočností uvádzaných žalobcom v odvolaní.

29. Režim zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka spočíva na princípe subjektívnej zodpovednosti. Zodpovednosť za škodu vznikne, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady (podmienky), ktorými sú porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie. Dôkazné bremeno preukázania základných predpokladov zodpovednosti za škodu má poškodený, v danej spore žalobca. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím, pričom konanie je protiprávne, ak je v rozpore so zmluvou alebo právnym predpisom. Škodou je ujma, ktorá nastala na majetku poškodeného a dá sa vyjadriť v peniazoch. Zákon rozoznáva skutočnú škodu, ako zmenšenie majetku poškodeného, a ušlý zisk, to znamená to, čo poškodený mohol získať, keby nedošlo k vzniku škody. Príčinná súvislosť predpokladá, že ide o také účinky protiprávneho konania (opomenutia), ktoré výlučne vyvolávajú vznik škody. Zavinenie má subjektívny charakter, môže byť úmyselné (priamy a nepriamy úmysel) alebo nedbanlivostné (vedomá a nevedomá nedbanlivosť). Občiansky zákonník vychádza z prezumpcie zavinenia (nedbanlivostného), umožňuje však, zodpovednosti sa zbaviť (§ 420 ods. 3).

30. Súd uzatvára, že žalobca ani v podanom odvolaní neposkytol právne relevantné skutkové tvrdenia. Žalobca len ozrejml, čoho sa mienil žalobou domáhať, a to náhrady škody, avšak opäť bez poskytnutia dostatočných skutkových tvrdení ohľadom nároku na náhradu škody. Súd sa záverom zaoberal tým, či na strane žalovaného došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti a tiež či prípadné porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným malo za následok vznik škody na strane žalobcu. Z obsahu Cenníka zmluvných pokút vyplýva, že „v prípade odstrániteľného poškodenia zariadenia alebo príslušenstva poskytovateľ pri vrátení zariadenia alebo príslušenstva účtuje náhradu škody vo výške zodpovedajúcej nákladom, ktoré je potrebné vynaložiť na opravu tohto zariadenia alebo príslušenstva.“ Takáto situácia, ktorá zakladá nárok na náhradu škody nenastala, keďže žalovaný zariadenia nevrátil. Pokiaľ si žalobca nárokuje náhradu škody z dôvodu nevrátenia dekodovacej karty a dekodéra a neplnenia si povinností vyplývajúcich žalovanému zo zmluvy, dospel súd k záveru, že navrhovateľovi škoda vo výške 79,- Eur nevznikla, nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno preukazujúce výšku škody.

31. Na základe vyššie opísaných dôvodov súd žalobu v zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 79,- Eur v celom rozsahu zamietol vrátane k tomu prislúchajúcich úrokov z omeškania. Pokiaľ ide o žalobcom požadované úroky z omeškania od 01.02.2013, súd navyše nad rámec potrebného uvádza, že žalobca vôbec nezodpovedal, z čoho vychádzal, keď si uplatnil úrok z omeškania od 01.02.2013, pretože nepredložil žiadnu výzvu, ktorou by žalovaného vyzýval na plnenie, a teda súd ani nemal za preukázané, kedy by sa žalovaný mal dostať do omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca síce vyzval žalovaného na vrátenie zariadení v odstúpení od zmluvy, táto listina je však zo dňa 13.06.2013, pričom žalobca požaduje úroky z omeškania od skoršieho dátumu.

32. Súd zdôrazňuje, že žalobca v konaní nepreukázal, aká je skutočná hodnota týchto zariadení. Pokiaľ žalobca vychádzal iba z cenníka, najskôr cenníka zmluvných pokút, neskôr cenníka interných zariadení, súd uvádza, že cenníkom samotným nepreukazuje, že v danom čase došlo zo strany žalovaného k spôsobeniu škody vo výške, ktorá by sa mala rovnať cene zariadení podľa cenníka. Z činnosti žalobcu je zrejmé, že žalobca ako poskytovateľ jednotlivé komponenty opakovane požičiava, resp. inštaluje tie isté už niekoľkokrát použité komponenty viacerým účastníkom, s ktorými uzatvára zmluvy, čím prirodzene dochádza k postupnému znižovaniu hodnoty týchto zariadení najmä ich opotrebovaním a starnutím. Nemožno mať preto za to, že zariadenie má stále rovnakú hodnotu, vyjadrenú stanovením jej ceny v cenníku. Keďže žalobca požaduje od žalovaného náhradu hodnoty poskytnutých zariadení bez zohľadnenia ich amortizácie, je na mieste aj uvažovať, či touto jeho obchodnou praktikou nedochádza zároveň k bezdôvodnému obohacovaniu sa žalobcu na úkor jednotlivých spotrebiteľov, ktorým poskytuje služby elektronickej komunikácie. Na základe uvedeného má súd za to, že žalobca nepreukázal vznik škody za nevrátenie zariadení žalovaným v žalovanej výške 79,- Eur, nakoľko nepreukázal skutočnú hodnotu týchto zariadení, čo bolo jeho povinnosťou ako žalobcu v sporovom konaní. Aby rozhodnutie súdu nebolo pre žalobcu prekvapivé, súd žalobcu výzvou zo dňa 23.10.2017 vyzval, aby predložil relevantný doklad preukazujúci uplatnenú výšku náhrady hodnoty za predmetné zariadenia uplatnené

v žalobe, nakoľko Cenník zmluvných pokút za zariadenia a príslušenstvo prenechané do užívania nemôže byť smerodajný vo vzťahu k stanoveniu výšky náhrady hodnoty za prenechané zariadenia v čase ukončenia zmluvného vzťahu strán sporu, pretože nezohľadňuje dobu užívania zariadení a s tým spojenú amortizáciu. Žalobca na výzvu súdu nijako nereagoval, preto súd uzatvára, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v danom spore.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

36. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP tak, že prevažne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 24,74 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 75,26 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy 156,40 Eur s príslušenstvom a súd zaviazal žalovaného na zaplata sumy 38,70 Eur s príslušenstvom. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci bol daný prevažný čistý úspech žalovaného v rozsahu 50,52 %, nárok na náhradu trov konania by mal žalovaný. Žalovanému však v konaní žiadne trovy konania objektívne nemohli vzniknúť, keďže na doručení žalobu nereagoval a v konaní zostal po celú dobu nečinný. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, ani si žiadne neuplatnil. Z uvedeného dôvodu súd v konečnom dôsledku rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.